

Sygn. akt I ACa 226/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Sędziowie:	SSA Jerzy Bess SSA Marek Boniecki
Protokolant:	Katarzyna Mitan

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2021 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa A. F. (1) i J. F. (1)

przeciwko (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu we W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 25 października 2018 r. sygn. akt I C 1582/17

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powodów J. F. (1) i A. F. (1) na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. solidarnie kwotę 8.100 złotych (osiem tysięcy sto złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**

3. **przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowego w Krakowie na rzecz radcy prawnego M. C. kwotę 6.642 złote (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote) w tym 1.242 złote (tysiąc dwieście czterdzieści dwa złote) podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodom z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.**

SSA Jerzy Bess SSA Grzegorz Krężolek SSA Marek Boniecki

Sygn. akt : I ACa 226/19

UZASADNIENIE

Powodowie A. F. (1) i J. F. (1) w ostatecznie określonym żądaniu pozwu skierowanego przeciwko (...) Niestandardyzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu we W., domagali się pozbawienia w całości wykonalności nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w K. w dniu 15 września 2015 r., sygn. akt (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 listopada 2015 r. oraz zasądzenia od przeciwnika kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie wskazywali, iż toczy się przeciwko nim postępowanie egzekucyjne, w toku którego doszło do licytacji spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, który zajmują.

Obowiązek stwierdzony egzekwowanym tytułem nie istnieje albowiem nabyta przez pozwany Fundusz wierzytelność nie przysługuje mu dlatego, że umowa kredytu hipotecznego indeksowanego do CHF nr (...) z dnia 18 września 2008 r., którą zawarli z jego poprzednikiem prawnym była nieważna. Nieważność ta powoduje również nieskuteczność ustanowienia hipoteki obciążającej prawo przysługujące małżonkom F., która zabezpieczała wierzytelność objętą przelewem.

Zawierając umowę kredytową powodowie mieli status konsumentów. Zawierała ona klauzule abuzywne, w ramach postanowień umownych, które nie były przez bank z nimi indywidualnie negocjowane. Dotyczyło to postanowień wskazanych przez § 9 ust. 2 oraz §10 ust.3 ust. 3. Umowy Są one sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają ich interesy jako słabszej strony stosunku zobowiązaniowego.

Małżonkowie F. bronili się także zarzutem przedawnienia twierdząc, że roszczenie stwierdzone w podważanym przez nich tytule, przedawniło się z dniem 8 czerwca 2015r, a więc jeszcze przed złożeniem pozwu o zapłatę, na skutek którego wydany został nakaz zapłaty z dnia 15 września 2015r., zaopatrzony następnie w klauzulę wykonalności.

Strona pozwana odpowiadając na pozew, domagała się jego oddalenia i obciążenia powodów kosztami postępowania.

W swoim stanowisku procesowym, nie negując okoliczności faktycznych wskazanych przez dłużników, w odniesieniu do zarzutu przedawnienia argumentowała, że powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego nie jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i nie może prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy, która zakończyła się prawomocnym orzeczeniem Sądu.

Wobec tego okoliczności istniejące w momencie wydania nakazu zapłaty nie mogą być przedmiotem analizy Sądu w obecnie prowadzonym postępowaniu. Niezależnie od tego, czy roszczenie zgłoszone w postępowaniu, które zakończyło się wydaniem nakazu zapłaty były przedawnione, czy też nie, kwestie te nie mają, zdaniem pozwanego Funduszu znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

O ile ten zarzut powodów odnosić do okoliczności mających miejsce po wydaniu tego orzeczenia, to także nie może zostać uznany za trafny albowiem nakaz został wydany w dniu 15 września 2015 r., wobec czego, przed wytoczeniem powództwa opozycyjnego nie upłynął jeszcze okres przedawnienia roszczenia stwierdzonego orzeczeniem, zarówno w zakresie należności głównej, jak i odsetkowej.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów małżonków F., uznając je za chybione, wskazywał, że orzeczenie z 15 września 2015r korzysta z powagi rzeczy osądzonej, wobec czego opisywane przez nich okoliczności faktyczne, które są powoływane dla ich uzasadnienia, nie mogą być, podobnie jak same zarzuty, przedmiotem dowodzenia i oceny Sądu w rozstrzyganej obecnie sprawie.

Wyrokiem z dnia 25 października 2018r, Sąd Okręgowy w Krakowie :

- oddalił powództwo [pkt I] ;

- zasądził od powodów solidarnie na rzecz strony pozwanej kwotę 10.817 zł, tytułem kosztów zastępstwa procesowego [pkt II] oraz

- przyznał od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz radcy prawnego M. C. kwotę 13.284 zł brutto, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodom z urzędu[pkt III sentencji wyroku]

Sąd I instancji ustalił następujące fakty doniosłe dla rozstrzygnięcia , uznając je za, pomiędzy stronami , niesporne.

Powodowie zawarli w dniu 17 września 2008 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu hipotecznego indeksowanego do CHF nr (...).

Wobec braku terminowego spłacania rat kredytu, bank wypowiedział umowę pismem z dnia 7 grudnia 2011 r.

W dniu 8 czerwca 2012 r. wystawił przeciwko powodom bankowy tytuł egzekucyjny BTE nr (...).

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla K. w K. z dnia 13 listopada 2012 r. , w sprawie do sygn. akt (...), bankowy tytuł egzekucyjny został zaopatrzony w klauzulę wykonalności skierowaną przeciwko obojemu powodom.

Bank – wierzyciel złożył w dniu 4 lutego 2013 r. wniosek o wszczęcie egzekucji w oparciu o powyższy tytuł wykonawczy, a postępowanie egzekucyjne było prowadzone pod sygn. akt (...) przez komornika przy Sądzie Rejonowym dla K. w K., R. G..

Organ egzekucyjny, na wniosek banku, postanowieniem z dnia 25 maja 2015 r. umorzył je na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c.

W toku postępowania egzekucyjnego (...) Bank S.A. w W., sprzedał stronie pozwanej wierzytelność stwierdzoną wskazanym wyżej tytułem wykonawczym, na podstawie umowy z dnia 31 marca 2014r

W dniu 24 sierpnia 2015 r. strona pozwana (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty , jako cesjonariusz wystąpiła z pozwem o zapłatę należności z niej wynikającej na swoją rzecz przeciwko powodom.

Sąd Okręgowy w K., wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym dnia 15 września 2015 r., do sygn. akt (...), w którym nakazał J. F. (1) i A. F. (1) aby zapłacili solidarnie na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego kwotę 1.348.367,76 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia zapłaty oraz kwotę 24.072 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Wobec niewniesienia sprzeciwu od powyższego nakazu w terminie, nakaz stał się prawomocny.

W ramach oceny prawnej roszczenia powodów , uznając je za nieuzasadnione, Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności odwołał się do treści art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Przytaczając tę normę w całości wskazał , że A. i J. F. (2) domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego jakim jest orzeczenie Sądu opatrzone klauzulą wykonalności , przy czym jest to samodzielny tytuł wykonawczy jaki uzyskała strona pozwana na swoją rzecz. Tytuł ten jest innym tytułem niż ten , którym wobec pozwanych małżonków - dłużników dysponował bank kredytodawca , w postaci Bankowego Tytułu Wykonawczego zaopatrzonego przez Sąd w klauzulę wykonalności Klauzula wykonalności została nadana temu prawomocnemu tytułowi - nakazowi zapłaty z 15 września 2015r zgodnie z regułą art. 776 i 777 §1 punkt 1 i punkt 11 kpc.

Nakaz został wydany w oparciu o załączone do pozwu dokumenty w tym umowę cesji wierzytelności zawartej pomiędzy bankiem kredytodawcą z którym powodowie zawarli umowę , a powodowym Funduszem.

Sąd Okręgowy argumentował , że jeżeli, jak twierdzą powodowie, w tamtej sprawie roszczenie zgłoszone przez cesjonariusza było przedawnione już w dniu wniesienia przezeń powództwa [czego nota bene małżonkowie F. nie dowiedli skoro wymagalność roszczenia będącego przedmiotem ówczesnego sporu należy , zdaniem Sądu I instancji , liczyć od dnia 13 listopada 2012r tj. nadania klauzuli wykonalności BTE], to Sąd i tak, wydając nakaz zapłaty, nie mógł ewentualnego przedawnienia brać pod uwagę z urzędu, a mógł to uczynić jedynie na zarzut pozwanych. Powinni byli go zgłosić w sprzeciwie od nakazu zapłaty , którego jednak w ogóle nie wniesli.

Jak motywował dalej , w postępowaniu mającym za przedmiot ocenę powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności ocena tego zarzutu nie jest możliwa albowiem służyłaby weryfikacji prawomocnego orzeczenia Sądu , co jest niedopuszczalne.

Dodatkowo wskazał, iż zarzut ten , gdyby go odnosić do roszczenia stwierdzonego prawomocnym nakazem zapłaty z 15 września 2015r w sprawie(...) , jest również bezzasadny gdyż egzekwować takie roszczenie można przez 6 lat według obecnie obowiązującego od 9 lipca 2018r przepisu art. 125 §1 kc , który przed wytoczeniem powództwa przez małżonków F. jeszcze nie upłynął.

Tak samo należy, zdaniem Sądu I instancji , ocenić pozostałe argumenty powodów mające wspierać żądanie opozycyjne, a wprost odnoszące się do umowy kredytowej zawartej z (...) Bank SA i jej ważności w związku z tym , że niektóre spośród jej postanowień miały zawierać niedozwolone klauzule.

Za ich pośrednictwem dłużnicy zmagają się bowiem do ponownej oceny prawomocnych rozstrzygnięć sądowych i równocześnie odwrócenia skutku nie wniesienia w odpowiednim czasie sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 15 września 2015r . Takim celem powództwo , które zgłosili , służyć nie może.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania był przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i zasada odpowiedzialności za jego wynik.

O nieuiszczonych kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie § 2 ust. 1-2, § 4 pkt 2 i 3 oraz § 8 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 poz.1714).

W apelacji od tego wyroku powodowie obejmując jej zakresem punkty I i II jego sentencji w pierwszej kolejności domagali się zmiany orzeczenia z dnia 25 października 2018r i oddalenia powództwa oraz obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania za obydwie instancje.

W ramach wniosku zgłoszonego w drugiej kolejności postulowali uchylenie go w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

Na wypadek nie uwzględnienia środka odwoławczego wnosili o nie obciążanie ich kosztami należnymi stronie przeciwnej. Natomiast pełnomocnik powodów wyniósł o przyznanie na jego rzecz wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną reprezentowanym w postępowaniu apelacyjnym , które nie zostało przez nich pokryte nawet w części.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

- nierozpoznanie istoty sprawy wobec nie odniesienia się przez Sąd I instancji do podniesionego przez apelujących zarzutu nieważności umowy cesji zawartej pomiędzy bankiem kredytodawcą a pozwanym Funduszem w dniu 31 marca 2014r,

- błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i nietrafnego przyjęcia , że wymagalność roszczenia stwierdzonego w kwestionowanym tytule należy liczyć od daty zaopatrzenia BTE w klauzulę wykonalności tj. od dnia 13 listopada 2013r a nie daty wymagalności długu powodów czyli 7 stycznia 2012r lub - ewentualnie- od daty wystawienia BTE tj. 8 czerwca 2012r.

Opisana wada ustaleń doprowadziła , zdaniem apelujących, do błędu w zakresie wnioskowania , zgodnie z którym podniesiony przez powodów zarzut przedawnienia roszczenia wynikającego z wypowiedzenia umowy kredytu hipotecznego indeksowanego do franka szwajcarskiego , zawartej pomiędzy powodami a (...) Bank SA w dniu 17 września 2008r nr (...), nie jest trafny,

- naruszenia przepisów postępowania , w sposób mający dla treści ocenianego instancyjnie orzeczenia istotne znaczenie , a to art. 299 kpc , wobec nie przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron mimo , że było to niezbędne dla ustalenia okoliczności związanych z istnieniem podstaw do stwierdzenia nieważności umowy kredytowej z uwagi na zawarcie w niej klauzul abuzywnych,

- naruszenia prawa materialnego poprzez nie zastosowanie przez Sąd art. 385 ¹§1 kc w zw z art. 58 §1 i 2 kc i w konsekwencji nie uznanie , że umowa kredytu z 17 września 2008r była umową nieważną , a wobec tego nie istnieje także wierzytelność , która była przedmiotem umowy przelewu pomiędzy stroną pozwaną a bankiem - kredytodawcą.

W tej nieprawidłowości powodowie także upatrywali nierozpoznanie istoty sprawy.

Odpowiadając na apelację strona pozwana domagała się jej oddalenia jako pozbawionej usprawiedliwionych podstaw. Wniosła także o przyznanie na swoją rzecz kosztów postępowania przed Sądem II instancji.

Rozpoznając apelację , Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy powodów nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu.

Nie można podzielić żadnego z zarzutów na których opiera się jego konstrukcja.

Chybiony jest najdalej idący zarzut nierozpoznanie istoty sprawy .

Zważywszy na to, w czym skarżący upatrują tej wady orzeczenia objętego kontrolą instancyjną , na wstępie wskazać należy , że nierozpoznanie istoty sprawy polega na wydaniu przez Sąd niższej instancji orzeczenia, które nie odnosi się do tego, co było przedmiotem roszczenia powoda w zaznaczeniu procesowym albo też na zaniechaniu zbadania materialnej podstawy żądania lub materialnych i formalnych zarzutów strony przeciwnej.

Może ono być także konsekwencją niepoprawnego przyjęcia, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa niwecząca roszczenie.

Oceny realizacji tej podstawy do ewentualnego wydania przez Sąd II instancji orzeczenia kasatoryjnego należy dokonywać na podstawie analizy żądań pozwu i przepisów prawa materialnego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia. Bez znaczenia dla niej pozostają możliwe wady postępowania czy też takie zarzuty pozwanego , które dla przedmiotu rozstrzygnięcia były irrelevantne.

/ por . także wyrażające podobne stanowisko , powołane jedynie dla przykładu , judykaty Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1999r , sygn. II UKN 589/98 oraz z dnia 27 czerwca 2014 , sygn. V CZ 45/14 , powołane za zbiorem Legalis /.

Biorąc pod uwagę te m generalia stwierdzić należy , że istota sporu , wbrew odmiennemu zapatrywaniu apelujących, została przez Sąd Okręgowy rozpoznana.

To , że Sąd nie objął swoją oceną zagadnień , które uznawali oni za doniosłe [ważność umowy kredytowej z przyczyn zawarcia w niej klauzul abuzywnych oraz umowy cesji pomiędzy bankiem kredytodawcą a stroną pozwaną z dnia 31 marca 2014r] nie może być podstawą do uzasadnionej oceny podzielałającej zarzut małżonków F..

Wskazując , że większość argumentacji skarżących zawarta w apelacji powołuje się na okoliczności związane z umową kredytową oraz umowa przelewu , [która ma być nieważną dlatego , że jej przedmiot - wierzytelność banku wobec powodów , cedentowi miała nie przysługiwać , jako oparta na nieważnej umowie kredytu z 17 września 2008r] powiedzieć należy , iż na podstawie opozycyjnego powództwa przeciw egzekucyjnego dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia jego wykonalności w oparciu o wskazane art. 840 §1 kpc podstawy , które zakreślają jednocześnie granice kognicji Sądu w postępowaniu wynikłym na skutek tego powództwa

Powództwo opozycyjne nie może prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem sądowym. W szczególności nie jest nadzwyczajnym środkiem prawnym, za pomocą którego miałyby dojść do merytorycznej zmiany uprzednio wydanego, prawomocnego orzeczenia Sądu, stanowiącego tytuł egzekucyjny zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, podważanej przez powoda za pośrednictwem takiego powództwa.

/ por. w tej materii także, wskazany jedynie dla przykładu, zachowujący nadal aktualność judykat Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1972, sygn. II PR 372/72, powołany za zbiorem Legalis/.

Do tego natomiast zmierzali powodowie, odwołując się do argumentu nieważności obu umów oraz przedawnienia, które w odniesieniu do roszczenia strony pozwanej miało nastąpić wcześniej aniżeli wystąpiła ona z powództwem o zapłatę w sprawie(...) Sądu Okręgowego w K..

Nie dostrzegli przy tym, że żądaniem pozbawienia wykonalności objęli tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 15 września 2015r przez Sąd Okręgowy w K. w sprawie o sygnaturze(...), zaopatrzonej w klauzulę wykonalności / k. 119 akt(...) Sądu Okręgowego w K.. – w załączeniu.

Wskazany w nim wierzycielem była strona pozwana, a powodowie nie skorzystali z prawa do zakwestionowania żądań Funduszu poprzez złożenie sprzeciwu od tego orzeczenia.

To w tamtym postępowaniu powinni byli podnosić te zarzuty, na których obecnie opierają swoje powództwo twierdząc, iż tak umowa kredytowa z dnia 17 września 2008r jak i umowa przelewu wierzytelności z 31 marca 2014r były nieważne. Podobnie rzecz się ma z zarzutem przedawnienia.

Z przyczyn o których była już wyżej mowa, ocena tych zarzutów w obecnym postępowaniu była wykluczona albowiem prowadziłaby do wyłączonej w nim merytorycznej weryfikacji prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 15 września 2015r.

Ma też rację Sąd I instancji, gdy rozważając podniesiony przez małżonków F. zarzut przedawnienia, odniesiony do okoliczności, które miały miejsce po powstaniu podważanego przez żądanie powodów tytułu wykonawczego, uznaje go za nietrafny.

Skoro nakaz zapłaty został wydany w dniu 15 września 2015r to termin wskazany w art 125 §1 kc dla roszczenia stwierdzonego orzeczeniem Sądu tak co do należności głównej jak i odsetkowej jeszcze nie upłynął – niwecząc trafność zarzutu skarżących. Co więcej został on przerwany poprzez zapoczątkowanie na podstawie tego tytułu przez pozwanego Funduszu postępowania egzekucyjnego, które oznaczone sygnaturą (...), jest nadal prowadzone przez komornika przy Sądzie Rejonowym dla K. R. G. / okoliczność ta nie była pomiędzy stronami przedmiotem sporu, a powoływali ją w podstawie faktycznej żądania sami powodowie/

Powyżej wnioski i oceny decydują o niezasadności zarzutu nierozpoznania istoty sprawy także o ile, jak podnoszą powodowie, wynika ono również z braku oceny przez Sąd niższej instancji wskazanych przez nich postanowień umowy kredytowej z (...) Bank SA z punktu widzenia ich abuzywności.

Nie mają racji J. i A. F. (2) podnosząc również pozostałe zarzuty.

Z przyczyn o których była już mowa, niezasadnie podnoszą oni zarzut sprzeczności istotnych ustaleń z treścią zebranego materiału procesowego.

Wiąże się on i jest motywowany związkiem z zagadnieniem, które w obecnym prowadzonym postępowaniu nie mogło być poddawane ocenie.

Uwagi Sądu I instancji dotyczące kwestii wymagalności roszczenia stwierdzonego bankowym tytułem egzekucyjnym miały charakter uwag czynionych na marginesie.

Sąd Okręgowy jednoznacznie wskazał w motywach zaskarżonego orzeczenia , że w sprawie zakończonej wydaniem nakazu zapłaty , bez zarzutu ze strony pozwanych wykluczone było badanie [z urzędu] kwestii przedawnienia roszczenia zgłoszonego przez Fundusz , dla której kluczowym było ustalenie , obecnie krytykowane w ramach zarzutu apelacyjnego.

Uznając za nietrafny zarzut procesowy naruszenia art. 299 kpc , wskazać na wstępie należy , że zarzut tego rodzaju jest uzasadniony jedynie wówczas , gdy spełnione zostaną równocześnie dwa warunki.

Strona odwołująca się do niego wykaże , że rzeczywiście sposób postępowania Sądu naruszał indywidualnie oznaczoną normę [normy] formalne. Jednocześnie nieprawidłowości te prowadziły do następstw , które miały istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia. Nieco inaczej kwestię tę ujmując zarzut procesowy jest usprawiedliwiony jedynie wówczas, jeżeli zostanie dowiedzione , że gdyby nie potwierdzone błędy proceduralne Sądu niższej instancji , orzeczenie kończące spór stron miałyby inną treść.

Warunki te w odniesieniu do zarzutu powodów nie są spełnione już chociażby dlatego , iż o ile przesłuchanie powodów w charakterze stron , które zostało pominięte przez Sąd I instancji miało posłużyć , jak twierdzą, ustaleniu okoliczności potwierdzających nieważność umowy kredytowej , to fakty te były dla oceny roszczenia które zgłosili w pozwie, prawnie irrelevantnymi.

Uznanie , że żaden z dotąd zweryfikowanych zarzutów nie jest uzasadniony ma m. in. tę konsekwencję , że ustalenia , które Sąd Okręgowy uczynił podstawą faktyczną wydanego wyroku jako poprawne i kompletne, Sąd II instancji przyjmuje za własne.

Niezasadny jest, w ich świetle również zarzut materialny naruszenia art. 385 ¹§1 kc w zw. z art. 58 §1 i 2 kc. poprzez niezastosowanie tych przepisów i nie uznanie przez Sąd Okręgowy , że umowa kredytowa zawarta pomiędzy powodami a (...) Bank SA jest nieważna.

Jak już Sąd Apelacyjny wskazał, zagadnienie ewentualnej nieważności tej umowy , w warunkach potwierdzenia , iż część jej postanowień miała charakter abuzywny, wymykał się ocenie Sądu orzekającego o roszczeniu zgłoszonym przez małżonków F. w niniejszej sprawie.

Z podanych powodów , w uznaniu apelacji za niezasadną , Sąd Apelacyjny orzekł o jej oddaleniu , na podstawie art. 385 kpc w zw. 840 §1 pkt 1 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnął na podstawie art. 98 §1 i 3 oraz 99 kpc w zw z art. 108 §1 i 391 §1 kpc oraz wynikającej z niego , dla wzajemnego rozliczenia stron z tego tytułu , zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy.

Uwzględniając , iż koszty te po stronie pozwanej wyczerpywały się się w wynagrodzeniu pełnomocnika będącego radcą prawnym , Sąd określił je , zważywszy na wartość przedmiotu zaskarżenia , na podstawie §2 pkt 7 w zw. z art. 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 25 października 2015 [jedn. tekst DzU z 2018 poz. 265].

Sąd II instancji nie znalazł dostatecznych podstaw aby uwzględnić postulat powodów i nie obciążać ich solidarnym [wobec faktu , że obowiązek świadczenia wynikał ze wspólnie zaciągniętego przez nich zobowiązania związanego z ich majątkiem dorobkowym] obowiązkiem zapłaty kosztów na rzecz drugiej strony.

W warunkach , gdy Sąd I instancji wskazał przyczyny dla których powództwo zostało oddalone , a powodowie zdecydowali się na wniesienie apelacji przyjęli na siebie ryzyko , iż w razie porażki procesowej będą musieli pokryć koszty celowo poniesione przez c Fundusz na podjęcie obrony przed ich żądaniami apelacyjnymi.

Podstawą ustalenia wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi reprezentującemu powodów z urzędu w postępowaniu przed Sądem II instancji była norma §8 pkt 7 w zw. z §16 ust. 1 pkt 2 oraz §4 ust. 3 Rozporządzenia MS w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 3 października 2016r [DzU z 2016 poz. 1715]

SSA Marek Boniecki SSA Grzegorz Krężolek SSA Jerzy Bess